

hela framtid. Af underbarn blifva vanligen skrala menniskor; hvartill föräldrarnes svaghet och inbillskhet gör dem. Anse så att barnet kråkan andligen och lekamligen är allmogen lik. De flesta menniskor är förståndiga och goda. Och det är då godt, om hon kan blifva som de flesta. Liten svaghet hos Mamma är dock förlåtlig. Men tror Hon på ett underbarn och ransakar sitt hjerta, så skall Mamma finna, att den tron har grund i hennes egen lilla fåfänga.

10 Adjö nu min saknade, innerligt saknade, goda, älskade Maka. Jag hoppas, att dessa sednaste veckor skola förgå raskare än de förflutna åtta, hvilka jag tycker hafva utgjort en så lång, lång tid. Aldrig vill jag mera ut i fremmande land. Jag har redan så nog af resan, att de stora städer, jag ännu får se, med all deras herrlighet för mig icke ega något lockande.

Hos Dig, hos Dig min älskade Maka, hos våra barn ville jag vara. O huru ljuft skall det icke blifva att sluta Dig åter i mina armar, att hvila mitt så ofta af sorgsna tankar trötta hufvud vid min egen Makas hjerta. Herren Gud bevara Dig och de våra, jag beder derom ödmjukt och ofta. Lef väl! Lef väl! Sakna blott litet. Tiden flyger snart förbi, och snart får Du åter trösta och lyckliggöra Din

20 ömt tacksame trogne
Make
J. V. S:n

Bref får Du nu först efter två veckor – och då afsändt troligen från London.

30 **86** J. L. SNELLMAN – J. V. SNELLMAN AUGUSTI
1847
HUB, JVS handskriftssamling

Min egen Älskade!

40 Har Du redan alldeles bortglömt mig, jag är så orolig, ty jag väntade med säkerhet bref med sista posten, men du ville väl pröfva mig, du tror ej att jag är tillräckligt pröfvad, då jag ej har dig, i dag tycker jag att det varit särdeles tungt, jag har föreställt mig alla möjliga grymma olyckor som kunde hända dig, huru är det med din fot? Ja Gud i himmelen bevara dig, att intet ont måtte hända, det skall jag innesluta i mina morgon, och afton böner.

Jag tackar Gud äfven som skänkt oss den lilla Engeln, hon gör mig så oändligt lycklig, hvad vore lifvet utan henne för oss vardera. Och då trycker jag henne alltid så hårt till mitt hjerta. Lilla Hanna var sjuk en hel dag, jag satt hela dagen hos henne eller skjötte henne rättare ty nu var hon oppe, fastän hon gret och klagade sig, det gorde så ont i mitt hjerta, att jag bad Gud att jag helre måtte blifva sjuk. Men efter en dag blef hon med Guds hjälp frisk, det var säkert tandplågor, ty öfre tandköttet var mycket ömt, blif ej ängslig, ty nu är hon alldeles lika frisk och glad och snell som förrut.

50 Hvad tänker du när vi allt ännu äro på Idensalmi, men jag har flere gångor tänkt på, resan ock talt med Tant, men Tant har varit mycket envis att få behålla oss, och då jag sett att det varit af uppricktigt hjerta, och jag mycket bra trifvas här, så ämnar jag först resa i nästa vecka, och efter det går så lätt, och blir ingen krok så far jag igenom Maninga,

och viker in hos Schmidts ty Eveline är som bäst här, och vill nödvändigt att vi skola komma.

Calle läser allt för Magister Hinritzius, och reser med Farbror och gossarna i Söndag till staden, Farbror var så god och erbjöd plats i vagnen åt honom.

Här reser så mycket folk. För några dagar seda vandrade, Ahlqvist, Pallander, ock Aspelund här igenom ock dröjde här en dag. Palander ville veta af mig när du kommer hem han sade att studenterna då skulle få så roligt, par dagar förren du for, genom Helsingfors, hafva de varit för att möta dig. Med sista posten skref jag till Pappa, han skickade bud med Josephine att han ville veta huru det är med lilli. Pappa har mött henne på Kelloneimi, han kom från Kusilax, der Annette och Flickorna blefvo. De andra hafva gjort utfarter här, men jag har suttit hos Lilli, och då tänker jag alltid på dig, huru roligt det skall blifva att emottaga dig i vårt hem, jag skall blifva sådan som du skref. Gud i himmelen bistå mig, tro mig att det nu är min högsta längtan att hinna dertill, och sedan se dig lycklig och nöjd, du sårade mig förrut med att tro att jag ej riktigt älskar dig, men tvifla alldrig derpå, äfven i denna stund känner jag huru mitt hjerta klappar högt för dig och huru innerligt jag älskar dig, min egen älskade Make,

Jag väntar med säkerhet bref med denna post som kommer i afton, men om det ej finns, hvad skall jag då tänka, jag frucktar lite för aftonen, men nej du har ju ej kunnat glömma mig med några rader, eller om du ej fått mina bref, så tror du väl att allt är mitt fel, och besvarar mig med samma mynt. Men tänk alldrig så, ty jag har skrivit hvar vecka, äfven i början två gånger.

Är du mycket ledsen? för att mina bref ej varit så ordentligt, men förlåt mig min Gubbe lilla, jag förstår ej huru det alltid blifvit en sådan brådska, så att jag skyndat, och sedan skulle jag väl gärna skriva om, men då är jag alltid rädd att brefvet ej skall hinna. Jag ser ju äfven huru mycket fel här fins, och huru förvända meningarna äro, men jag kan ej, jag hittar ej på andra ord, att uttrycka mig, alldrig förrut kunde jag tro, att jag verkligen så skulle skriva till dig, men nu har jag kunnat öfvervinna min förlägenhet, jag tror att jag äfven härnäst skall kunna förtro dig mina tankar, blott du ännu har öfverseende med mig, om de ej alltid äro sådana de borde vara, led dem du min älskade att de blifva lik dina, så goda och ädla. Ditt sista bref var så utmärkt godt jag kan ännu gråta när jag läser det, Förlåt min goda älskade Make att du så mycket fått lida för mig, när jag tänker tillbaka så ryser jag, ty jag förstår ej hur du kunnat uthärda med mig. Men Gud fader i himmelen se i nåd till mig, och gif mig krafter att kunna godtgöra mitt fel, blott du kunde glömma allt, jag gorde det ej af elakhet, utan af enfald och barnslighet, ty jag hade ej någon Moder som hade varnat mig som flere andra. jag kunde ej inse förren nu, huru mitt beteende skulle smärta dig. Glöm min egen Älskade Make. Nu kom flickorna just till mig och jag får ej något sammanhang mera. Tant är så utmärkt söt. någon kärleksfullare vän tror jag mig ej finna.

Här är för närvarande sex helt unga flickor, de äro äfven så utmärkt söta mot mig, att jag ej kan annat än hålla af dem alla.

Lilla Hanna ligger som bäst och sparkar i sin vagg och jorldrar så sött, Hvad det måste blifva utmärkt roligt för dig, att få trycka henne till dig. nu kan hon ligga och leka med dig som du så ofta sade.

Farväl min egen älskade Gud skydde dig att intet ont må hända.

Farväl

din
kärleksfulla Maka
Jeanette.

P. S. Jag ville föra Hannas hand men hon hade ej tålmod att hålla pennan. Calle beder helsa dig hjertligt,

Tant och Farbror beder om sin helsning till dig äfvensom Nanny, och de andra flickorna.

10

87 *J. L. SNELLMAN – J. V. SNELLMAN 21. VIII 1847*
HUB, JVS handskriftssamling

Idensalmi den 21. Augusti

Ömma Make!

20 Bekymrad som du vet af mitt sista bref, nedsätter jag mig, för att utgjuta min sorg för dig hulda Make. Sista posten som jag trodde, medförde ej någon glad underrättelse; Då den kom sprang jag in till Farbror, för att se åt om jag ej hade något bref, men, då det verkligen ej fans något, gick jag in till Tant, och hon anade till min sorg, och tog mig så moderligt till sig, och tröstade mig, jag kunde ej afhålla mig från tårar, men det var så ljuft tillika, jag tyckte att jag var som fordom, ett barn, i Mammars armar.

Tant tyckte att det var roligt att se min sorg och mina tårar, emedan det var et bevis på min innerliga kärlek, till min egen älskade Gubbe.
30 Ite kunde jag ändå fatta att du ej hade skrivit, fastän brefven säkert fått ligga på postkontoret, ty Farbror sade att de ofta glömma att afskicka dem, och så hörde jag att Mellander skulle komma samma afton och jag väntade men äfven det var förgäfvets. Men kanske du äfven fått vänta som jag; måtte det ej vara så, det skulle göra mig bra ont, ty jag är ju alldeles oskyldig då jag skrivit så ofta ännu oftare än du önskat. I går foro vi alla till Taipale för att följa Farbror och gossarna. Calle fick så godt rum i vagnen med Farbror; det kostade på dem alla isynnerhet på Georg som första gången for hemmifrån. Calle gret äfven bittra tårar då skildes, Gud välsigne honom måtte han
40 fortfara som hittills så kommer jag riktigt att hålla af honom, jag tycker han blifvit mycket hjertligare, exemplet som han haft i sommar, har säkert verkat på honom, jag skall ock försöka att icke låta det försvinna då jag bemöter honom med moderlig kärlek, jag har förrut haft svår att så närma mig, jag har varit så förlägen emedan jag sjelf varit et sådant barn,

Jag ville ej gärna låta honom resa ensam, men Mellander låfte att vårda honom, och jag skref till Mina att hon skulle göra sitt bästa. Tant ville det vi nödvändigt skulle dröja en par veckor och sedan följas åt med henne. Josephine hade med sista posten bref af Amanda Ehrström, hon skrifver att hon sedan tre veckor varit förlåfva med
50 Pastorsadjungten Beirath, de hafva vistats tillsammans en tid hos hennes farbror. Det var riktigt roligt att få läsa hennes bref, hon måste vara en riktig söt flicka, jag tycker om henne fastän jag ej vidare känner henne än att jag läst hennes bref. Emma längtar jag äfven att få träffa, hon visste att berätta om dig. Lönnrot är här och skrifver med